

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

R ante E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

dicēs. Hunc oculis nostras quisq̄ nō vidit pro
quæq̄. vbi Donat⁹ quisq̄ (ingr) multis exēplis
probat enī fce. gñe veteres ptulisse. In abltō
aut̄ singu. facit quo qui qua: qui quo qui. Te/
ren. in Eunuchō: Cū parmenone. i. cū q̄. Vir.
lib. ænei. xi. Accam ex æqualib⁹ vnā. Qui cum
partiri curas. i. cū qua. Nō plāli: qui: quæ: qua
quæ: quod. Antiqui declinabāt: qui vel ques:
quæ: vñ ques: teste Prif. Pacuuiū inducēte dicen
tē in Medea. Ques sūt isti. & Caro in originib⁹
ait. Si ques sunt populi. Grō plāli quorū: quæ:
quorū. vñ quim a ques: teste Ser. sup. li. i. ænei.
Drō & abltō qbus vel quis: pducta tñ syl. vt
scilicet differat a nōiatio singulari: vbi corre/
pta est: vt est apud Luca. lib. ij. Pro fata q̄s ille:
quis fuit ille dies. Hora. serm. i. Quis humana
sibi doluit natura negaris: pro quibus
Quisquam. Req. in dictōe quis

Q ante VO

Quondā tria tenet tēpora: pteritū: p̄sens: futurū
testib⁹ Agratio in Caprū: & Seruio. Vir. i Bu
col. Quondā tua dicere facta tēpus erit. Instan/
tis aut̄ tps idē etiā Vir. ptulit cū dixit. Quon/
dam etiā victis reddit in p̄cordia virtus. Pre/
teriti vero tēporis posuit Boetius in initio ope
ris de consolatione: cum ait. Carmina q̄ quon/
dam studio florēte peregi.

Quotiescū post e: & scribi & efferri debet. te/
ste Capro de latinitate. Simili quoq̄ modo to
ties: sicut decies: centies: millies

R ante A

Radix tā maf. q̄ fce. gñis est:
testib⁹ Diome. & Donato in
editiōe secunda: & in obliq̄
di syllabā pducit. Ouid. lib.
Meta. xiiij. Moly vocāt supe
ri: nigra radice tenetur.

Rallū cū duplicato l: noua/
cula dī. Ralla eadē scriptura

gen⁹ ē vestis a charitate dicta: auctore Marcel.
Ramale. Regre in dictiōe ram⁹.

Ramus & ramale dici p̄: teste Ser. sup. iij. ge/
or. Persius. Vt ramale verus. Oui. li. Meta. viij
Multifidasq̄ faces: ramaliaq̄ arida recto

Rana format per diminutionē ranūculus: testib⁹
Diome. Donato: Priscia. vel fm Vgu. ranula.
vel vt Gasparin⁹ tradit: ranella

Ranella. Require in dic. rana.

Ranula. Ibidē

Ranūculus. Ibidē

Rapa scemi. & rapum neu. gñe declinari potest
Plini⁹ lib. xx. natu. histo. Siluestre rapum in ar
uis nascit maxime fruticosum. Serenus. Cru/
dacq̄ dulcicido miscebis rapa liquore. Martia
lis. Hæc tibi brumali gaudentia frigore rapa:
quæ damus. Et format per diminutionē rapu
lum. Hora. sermo. xvij. Captus vt aiebat: cœ

ne pater acria circum rapula. Idem sermo. xij.
Quom rapula plen⁹ atq̄ acidas mauult inulas
Vgutio format etiā a sceminino rapa dimi
nutiue hæc rapula.

Rapula. Regre in dictiōe rapa

Rapulū. Ibidē.

Rapum. Ibidem

Rapinator. Req. in dic. rapror.

Raptor a raptu supino. et rapinator a rapina in
vno significato dici potest: teste Nonio. Lucil.
li. ij. Homo impudicus & impune est rapina/
tor. Varro in Marco. In inuidiam veniat in b
ipso rapinatores.

Rastellum. Require in dictiōe rastrum.

Rastellus. Ibidē.

Raster. Ibidem

Rastrum neut. genere. & raster mascu. teste Pho
ca declari potest. Vnde plāli nume. rastros di
cimus & rastra. Seruius. Rastra q̄ terram ra/
dant appellant. Rastrū format diminutiue ra/
stellum. raster autē rastellus. Varro de ling. la/
tina. Quo ab rasu rastelli dicti sūt.

Rates p̄ scribi teste Probo & efferri debet. Cō/
perit tñ & ratis p̄ i: & q̄dem frequē q̄ rates.
Vñ Sta. li. Thæbai. xij. ait. Decepit fallo ratis
ægea velo. Luca. li. v. Erigit atq̄ omī surgit ra
tis ardua vēto. Vale. Flaccus li. i. Iam placidis
ratis extar aquis: quā gurgite ab imo. Nam si
rates dixissent: versus stare non posset

Ratis. Require in dictiōe rates.

Rauda. Require in dictiōe rauder

Raudē. Ibidē.

Raudus. Ibidem

Rauenna: vrbs est Italiæ padulosa: dicte Syllio
lib. viij. Lenta padulosa: profcundū stagna ra
uennæ. Inde hic & hæc rauennas vel rauenna/
tis. Vnde in legenda sancti Leonis papæ legit.
Restituta est ecclesia rauēnatis sub ordinatione
sedis apostolice.

Rauennas. Require in dictiōe rauenna

Rauennatis: Require ibidem.

R ante E

Re: si componit cū verbo in initio vocalem ha/
bente: vel aspiratū principū: d littera vt pluri/
mū interponitur: vt redeo: redādruo: q̄d idem
fecit redābulo: reduno: redamo: redintegro: re/
dimio: redoleo: redundo: redigo: redarguo: re/
dardeo. Ouid. de remedio. Flama redardescit:
quæ modo nulla fuit. Redhibeo redhostio gra
tias refero: etiā d recipiunt. Interponitur etiā
in his verbis: indigeo: indulgeo: prodeo: pdest
prodigo: reddo: redduco. cū cū vnico d redu/
co scribi possit: vt super regulam: Reñcio refert
libro vltio clarius edocebimus

Recordo. Require in dictiōe recordor

Recordor recordaris deponēs est verbū: quod
tamen Probus tradit esse cōmune. Vñ & pas/
suum protulit Hieronymus in Ezechiele. cap.
xviij. dicēs. Omnes iusticiæ eius q̄s fecerat: non

recordabunt. Antiqui etiam recordo dixerunt
testibus Prisc. & Marcel. qui & Claudii Quadri-
garii refert scripsisse eum recordauit. & tunc cum
grō q̄ cū ablō construi potest

Reddo dis cū duplicato dicitur in futuro indica-
turi modi reddā & reddibo. Plaut. in Menæch.
Salutū tibi ita: ut mihi dedisti reddibo. Redio re-
dis: & redino nis in vno scato dici potest: auctore
Redino. Req. in dic. redeo.

Pōpe.
Reditus p̄ regressū cū vnico d̄ scribit: & p̄ pro-
uentu: cū in vtroq; scato primā syl. corripit.
Oui. Heroi. Vela queror reditu vba carere fi-
de. Idem lib. ij. de Ponto. At redit? iam q̄sq; su-
os amat: & sibi qd sit. Vtile: sollicitis supputat
articulis. Idē li. de amore. Turpe tori reditu cē-
sus augere paternos. Dicit autē p̄ prouentu redi-
tus: eo q̄ singulis anis redeat. neq; a reddo red-
dis descendit: ut Gasparinus tradit.

Refrago. Require in dictione refragor

Refragor garis deponēs est vbi: qd̄ antiq; etia;
refrago. p̄ uulerū: teste Marcel. Vñ Sifenna lib.
histo. xxij. ait. Multi populi plimē cōcionis di-
aurā oib; animis & studiis refragare. i. dicitu-
ræ suffragari sūt. Refragari item resistere scat.

Refuga cōis gnis est: & is d̄r: q̄ alioq; dñum re-
Regia vrbs. Req. in dic. rhegiū. (sugit)

Regium. Regre in dictione rhegyū.

Regilla cum duplicato l̄ scem. gñe declinat: te-
ste Marcel. quā & regillum neutro declari pos-
se tradit Vgu. genus est vestis

Regillum. Require in dictione regilla.

Regienses. Require ibidem.

Regno nas d̄tō iungit: et nōnunq; grō. vr̄ ē apud
Hora. in. iij. car. Et q̄ paup aqua Daun? agre-
stium regnavit populo: p̄ agrestibus populis.

Reminisco. Require in dictione reminiscor

Reminiscor sceris deponens est vbi. & remi-
nisco veteres protulerunt: teste Priscia. Et tam
grō q̄ ablō iungi potest.

Repages & Repaguli in vno scato dici potest.
Neq; a repādo dis derivat: ut somniauit Vgu-
tio. sed Repago auctore Pōpe. in hęc vba dicen-
te. Repagula sunt: q̄ patefaciēd: gratia na econ-
trario oppugant: hanc & repages dicunt. Hęc il-
le. Obices ergo appellari possunt quia figunt.
ut Ouidi. lib. Metamor. v. Raptaq; de dextro
robusta repagula positi: ossibus illis.

Repagulum. Require in dictione repages

Reperio ris facit in futuro indicatiui modi repe-
riā & reperibo: testibus Donato: Nonio: Seruo
Probo. Cæcili. Meæ morti remediū repibit ne-
mo. Plaut. in pedico. Igitur aliqua res repibit.

Requies facit in grō requiei & regenis: teste Prisc.
Vir. li. ænei. iij. Tēpus inane peror: requie: spa-
tiumq; furori. Cice. i. dialogo de senectute. Ut
meæ senectutis requiei: oblectamētaq; noscāt

Respondeo des secūda. & respōdo respondis ter-
tia cōiuga. declinari potest. Manilius lib. v. Sic
etiam magno quædam respōdere mūdo

Respondeo. Require in dictione respondeo.

Ræte neu. & rætis mas. & scē. gñe declinari pōt:
testibus Capro & Prob. & hęc rætia: teste Pri-
sci. Plaut. in rudēte. Nō vides p̄ferre me vuidū
rætē sine squamoso pecu. Idē itē: in rudēte. nā
rūc & operā ludos facit & rætia: ut tēpestas est
A neutro sit Rētiolū: ræticulum: A scēminino
Ræticulata. A rætia. Rætiaculū. vr̄ ē apud Plal-
mographū. Cadēt in ræticulū eoz; peccatores
Et ut Apuleio placet: cū æ diph. annotat

Rætia. Require in dictione rete.

Retialū. Ibidē

Reticula. Ibidem.

Reticulū. Ibidē

Retiolū. Ibidem

Retis. Ibidē. Reuerto. Requi. in dic. reuerto.

Reuerto ris depo. est vbi. & reuerto neutra-

le vsurpat. Tul. li. offi. ij. Fast? est alter ei? sisten-

di vas: ut si ille nō reuertit? moriēdū esset ipsi

R ante H

Rhaphanū. Require in dictione rhaphanum

Rhaphan? cū aspira. post r: scē. gñe. & rhapha-

nū neu. declinari p̄t. Seren? Rhaphan? vel co-

sta iuuabit. Pl. li. xxx. natu. histo. Rhaphanū &

siluestre dixim? esse laudatissimū i arcadia: ge-

nus ē radice. qd̄ etiā mas. gñe. Serapion pulc.

Rhegiū. Regre in dictione rhegyū.

Rhegyū cū aspira. post r & y greco a Tor. scri-

bi p̄cipit: ciuitas est Calabriae seu Brutiorum: teste

Lui. li. ij. de secūdo bello punico. Est autē in eo

loco q̄ Italia a Sicilia diuista est. vñ & a pxy-

pww qd̄ ē dirūpo nomē assūpsit. q̄re Festus di-

xit ē municipiū i freto siculo. Neq; a rege cog-

noiatū est: ut cū Catho. Vgu. sōniauit & ab h-

rhegyo Rhegyni dicti sūt. Regiū absq; aspira.

post r & cū ilat. vrbs ē Gallie Cisalpine a rege

denoiatū. a q̄ Regiēses dicti sūt. Regia vrbs est

Syrie: teste Prole. Sūt & eodē noīe vocatę dūg

vrbs mediterraneę Ibernię Britānię vr̄ides

Rhena. Req. in dic. rhen? (Pro. oñdit)

Rheno. Ibidem Rhenum. Ibidē.

Rhenus cū aspiratiōe post r. & hoc rhenū dedi-

nari pōt. Vir. li. gnei. viij. Extremiq; hoīm mi-

nori: henusq; bicornis. Hora. i. arte poe. Aut

flumē rhenū: aut fluuius describit arcus: fluui-

us est galliæ. Est & eodē noīe fluuius in Italia:

nō longe a Bononiēsi vrbe fluēs: dicitē Syllio

li. viij. Paruiq; Bononia rheni. Hic Rheno: ge-

nus est vestis ex pellib; auctorib; Salust. in hi-

storijs. & Seruio sup. iij. georgi. grecū viputo

vocabulum. Nam p̄ivo o pellis interpretatur

Rhena insula quædam est iuxta Atticā: nō lon-

ge a Cycladibus: teste Ptolemo.

Rhætorica huius rhætoricę cum aspiratiōe post

r & æ diphthongo (ut Apule. placet: ea scilicet